

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720204676
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6720204676.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudkýň JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Renáty Deákovej, ako členiek senátu, vo veci starostlivosti o maloleté deti H. K., nar. XX.XX.XXXX a I. K., nar. XX.XX.XXXX, obidve trvale bytom v G. Y., č. XX, v skutočnosti bytom vo F., Z. R. č. XX, obidve zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov matky T. K., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v G. Y., č. XX, v skutočnosti bytom vo F., Z. R. č. XX, a otca I. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v G. Y., č. XX, v skutočnosti bytom vo F., N. N. č. XX, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 14P/3/2021-95 zo dňa 11.03.2021, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o určení výživného na maloleté deti (druhý výrok) a vo výroku o zameškanom výživnom na maloleté deti (tretí výrok) p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“ v spojení s § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku; ďalej len „C.m.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok (prvý výrok), otcovi uložil povinnosť platiť maloletým deťom výživné v sume 250,- € mesačne na výživu maloletej H. K. a v sume 150,- € mesačne na výživu maloletého I. K., t.j. spolu výživné maloletých detí v sume 400,- € mesačne, počnúc 01.10.2020 so splatnosťou vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí (druhý výrok), zročné výživné na maloleté deti za obdobie od 01.10.2020 do 28.02.2021 v sume 250,- € pre maloletú H. K. a v sume 250,- € pre maloletého I. K., t.j. spolu zročné výživné pre maloleté deti v sume 500,- € povolil otcovi splácať v splátkach v sume 25,- € mesačne na zročnom výživnom pre každé maloleté dieťa, t.j. spolu v sume 50,- € mesačne na zročnom výživnom pre obidve maloleté deti počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku spolu s bežným výživným k rukám matky maloletých detí s tým, že omeškanie s plnením čo len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (tretí výrok).

1.2 Z obsahu spisu a odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplynulo, že matka maloletých detí sa návrhom na začatie konania doručeným súdu prvej inštancie dňa 21.10.2020 domáhala úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru o splnení zákonných podmienok na zverenie obidvoch maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok, pričom otec s takouto úpravou súhlasil; styk otca s maloletými súd prvej inštancie neupravoval, nakoľko žiaden z rodičov styk upraviť nežiadal; medzi rodičmi zostala sporná otázka určenia rozsahu vyživovacej povinnosti; súd prvej inštancie považoval za dôvodné určiť výživné zo strany otca pre maloletú H.

v sume 250,- € mesačne a pre maloletého I. v sume 150,- € mesačne; pri zisťovaní majetkových pomerov matky vychádzal súd prvej inštancie zo skutočnosti, že matka poberá od 01.04.2013 v súvislosti s celodennou starostlivosťou a opatrovaním maloletej H., ktorá je zdravotne znevýhodnená, opatrovateľský príspevok v sume 576,74 € a tiež poberá rodinné prídavky na dve maloleté deti v sume 51,- € (spolu 627,74 €); matka žiaden nehnuteľný majetok nevlastní; otec maloletých detí je živnostníkom, ktorý dosahuje priemerný čistý príjem v sume 1.200,- € mesačne a vlastní záhradu v obci G. Y. v spoluvlastníckom podiele 3/48; otec ani matka iné vyživovacie povinnosti nemajú; súd prvej inštancie mal za preukázané, že maloletá H. je žiačkou D. základnej školy vo F. a od septembra 2021 bude navštevovať strednú špeciálnu školu v Banskej Bystrici; maloletý I. navštevuje 9. ročník základnej školy vo F. a tiež bude od septembra 2021 pokračovať v štúdiu na strednej škole; súd prvej inštancie uviedol, že pri určení výživného na maloleté deti vychádzal najmä z príjmov otca, z veku maloletých detí, zo skutočnosti, že matka má jedine príjem z peňažného príspevku na opatrovanie v súvislosti so zdravotným znevýhodnením dcéry, ako i z toho, že otec má vyživovaciu povinnosť jedine voči týmto dvom maloletým deťom; ďalej súd prvej inštancie zobral do úvahy, že maloletá H. dosiahne v decembri 2021 plnoletosť, a teda jej náklady na výživu sú porovnateľné s nákladmi na výživu plnoletého dieťaťa a prihliadol i na nepriaznivý zdravotný stav maloletej, ktorý otec nerozporoval, a s tým súvisiace vyššie náklady so zdravotnou starostlivosťou (návštevy odborných lekárov, nosenie okuliarov a ortopedických vložiek do topánok); súd prvej inštancie dospel k záveru, že nakoľko matka nemôže pracovať z dôvodu zabezpečovania osobnej starostlivosti o zdravotne znevýhodnenú dcéru, má sa otec, ktorý je zdravý a riadne pracuje podieľať na výžive maloletých detí v peňažnej forme vo väčšom rozsahu ako matka; výdavky detí len na zabezpečenie bývania a stravy pre každé na mesiac predstavujú sumu 260,10 €; matka platí nájom 500,- € mesačne, t.j. na jednu osobu 166,70 €; stravné predstavuje 280,- € mesačne, t.j. na jednu osobu 93,40 €; ďalej súd prvej inštancie zohľadnil aj ojedinelé výdavky pre H. na okuliare, kde výmena rámu raz za dva roky činí od 70,- € do 100,- €, výmena skiel 38,- € ročne; ďalší výdavok pre H. je 21,- € za náplň do tlačiarne za dva mesiace, k tomu výdavok na lieky raz štvrťročne od 16,- € do 18,- € a výmena ortopedických vložiek do topánok každého pol roka 3,50 €; ďalej súd prvej inštancie uviedol, že matka má zvýšené výdavky na pohonné hmoty v súvislosti s vozením maloletej do školy v sume 30,- € mesačne; výdavok na drogeriu 30,- € mesačne, t.j. 10,- € na osobu; oblečenie na každé dieťa 30,- € mesačne; len výdavky zabezpečujúce základné potreby detí predstavujú bez zohľadnenia ojedinelých výdavkov sumu na každé dieťa 300,10 € mesačne; vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie rozhodol o rozsahu vyživovacej povinnosti otca voči deťom tak, že tento je povinný prispievať na výživu zdravotne znevýhodnenej H. sumou 250,- € mesačne (v tejto zvýšenej sume sa odrazil zdravotný stav maloletej a jej zvýšené výdavky) a na výživu I. sumou 150,- € mesačne; ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že otec detí dosahuje príjem, ktorý nepatrí medzi nízke a životná úroveň jeho detí má zodpovedať jeho životnej úrovni; súd prvej inštancie dodal, že pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti otca voči maloletým prihliadol i na odporúčenie kolízneho opatrovníka, ktorý navrhol určiť výživné v rovnakej sume; počiatok vyživovacej povinnosti otca voči maloletým určil súd prvej inštancie od 01.10.2020, keď v tomto mesiaci ukončili rodičia spolužitie; od novembra 2020 si otec plní voči maloletým vyživovaciu povinnosť v rozsahu 300,- € mesačne (na H. 200,- €, na I. 100,- €); pokiaľ matka maloletých žiadala určiť pre deti vyššie výživné, súd prvej inštancie mal vzhľadom na zistené pomery matky, otca a odôvodnené potreby maloletých za to, že nie je dôvodné určiť výživné v takom rozsahu ako požadovala matka.

1.3 Zameškané výživné za obdobie od 01.10.2020 do 28.02.2021 v sume 250,- € na maloletú H. a v sume 250,- € na maloletého I., t.j. spolu v sume 500,- € (2 x 50,- € za každý mesiac, obdobie 5 mesiacov) uložil súd prvej inštancie otcovi splácať v mesačných splátkach po 25,- € pre každé maloleté dieťa, t.j. spolu v sume 50,- € mesačne; pokiaľ ide o mesiac 10/2020, súd prvej inštancie posúdil, že i za tento mesiac otec dlhuje na výživnom pre maloleté deti len po 50,- €, keďže okrem pravidelnej sumy 300,- € mesačne od mesiaca 11/2020 prispel maloletým vecnými plneniami, zakúpil mobilný telefón pre dcéru v sume 151,- €, počítač pre syna za 95,- € a deťom prispel nad rámec finančne každému 140,- € (Vianoce plus narodeniny plus Mikuláš), a preto mal súd prvej inštancie za to, že i za mesiac 10/2020 si otec splnil vyživovaciu povinnosť v rozsahu 200,- € pre dcéru a 100,- € pre syna.

1.4 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 a § 77 ods. 1 Zákona o rodine; o trovách konania nerozhodoval.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov účastníkov konania v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 a 2 C.m.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali samostatné odvolanie obidvaja rodičia maloletých detí.

2.2 Matka podala včas odvolanie zo dňa 31.03.2021 (č.l. 109-116 spisu); rozsudok napadla vo výroku o výživnom (druhý výrok) a v závislom výroku o zameškanom výživnom (tretí výrok); z obsahu odvolania vyplýva, že uplatňuje odvolací dôvod podľa § 62 ods. 1 C.m.p., t.j. že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci; po opísaní osobných nezhôd medzi ňou a otcom poukázala na to, že s maloletými deťmi býva v trojizbovom prenájme, za ktorý platí aj spolu s internetom sumu 500,- € mesačne; maloletá H. je chorá, a preto potrebuje mať svoj kľud a súkromie; otec robil od predpubertálneho veku maloletých medzi nimi rozdiely a s dcérou skoro vôbec nekomunikoval; maloletá H. trávi voľný čas na internete, občas si prečíta knihu a rada pozerá hokej; matka uviedla, že poberá opatrovateľský príspevok v sume 576,76 € a prídavky na obidve maloleté deti spolu v sume 51,- €; od októbra 2021 prestal otec maloletých prispievať na nájom a dňa 23.10.2020 sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti a po odchode nejavil o deti žiadny záujem; otec nesúhlasil s požadovanou sumou výživného v sume 300,- € na maloletú H. a 200,- € na maloletého I., hoci mu po zaplatení nájmu (185,- €) a výživného (300,- €) ostáva vyše 1.000,- €; deťom dal pod stromček každému po 100,- €, dodatočne na I. 20,- €, na narodeniny každému 20,- €; synovi kúpil v januári 2021 počítačovú zostavu v sume 95,- € a dcére mobilný telefón v sume 151,- €; okrem uvedeného otec maloletým nič nekúpil, nenavštívil ich, ani nezavolať k sebe; maloletá Bianka navštevuje 11. ročník Špeciálnej základnej školy vo Zvolene a od septembra 2021 bude navštevovať strednú školu v Banskej Bystrici; je mentálne zaostalá a po poslednej diagnostike prešla z ľahkého stupňa na stredný; maloletej bola zistená aj ľahká obrna dolných končatín a musí používať špeciálne ortopedické vložky vyrobené na mieru; syn I. navštevuje 9. ročník základnej školy a bude pokračovať v štúdiu na strednej škole; venuje sa počítačom a basketbalu; ďalej matka v odvolaní zopakovala výdavky na maloleté deti uvádzané v obdobných sumách už v konaní pred súdom prvej inštancie; na maloletú H. sú to lieky v sume 20,- € štvrťročne, výmena rámu okuliarov každé dva roky, výmena skiel 38,- €, farba do tlačiarne 20,90 € každé 2 mesiace, stravné v škole 20,- € až 22,- € mesačne, oblečenie 20,- € až 30,- € mesačne, kredit 5,- € mesačne; na maloletého Mareka sú to výdavky na lieky, ktoré momentálne berie 28,09 €, kredit v sume 10,- € až 15,- € mesačne, vreckové 20,- € až 25,- € a oblečenie 20,- € až 30,- €; v budúcnosti bude maloletý nosiť strojček, čo vyjde na sumu 800,- €; do budúcnosti potrebuje matka zakúpiť pre maloleté deti nové postele; ďalej má mesačné výdavky na stravu pre 3 osoby v sume 280,- € až 300,- €, na drogériu 30,- €, životné poistenie 29,- €, splátku bankrotu 14,- €, pohonné hmoty 30,- €; poisťka za auto vychádza 35,- € štvrťročne a údržba auta a prezutie 30,- € dvakrát do roka; uviedla, že pôvodne dcéru vozila denne do školy na motorovom vozidle, z ktorého jej však otec maloletých odmontoval značky a nemôže ho využívať; otec kvôli vysokým exekúciám nemá svoj vlastný účet a výplata mu vždy chodila na účet syna, z ktorého mu ju potom musela vyberať; poukázala na to, že má aj dlhy v záložni, jeden v sume 107,93 € plus úrok 12,95 € a druhý v sume 235,- € plus úrok 28,20 €, pričom tieto finančné prostriedky si požičiavala na chod domácnosti; dňa 19.03.2021 dala dcére urobiť nový občiansky preukaz a pas, nakoľko je zdravotne postihnutá a vyšlo ju to dokopy 21,- €; vzhľadom na uvedené navrhla, aby odvolací súd uložil otcovi platiť na maloletú H. výživné v sume 300,- € mesačne a na maloletého Mareka v sume 200,- € mesačne; zároveň žiadala zarátať do výšky zameškaného výživného aj splátku za mesiac október 2020.

2.3 Otec podal včas odvolanie zo dňa 22.04.2021 (č.l. 128-129 spisu); rozsudok napadol vo výroku o výživnom (druhý výrok) a v závislom výroku o zameškanom výživnom (tretí výrok) z dôvodov podľa § 62 C.m.p. a § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C.s.p., t.j. z dôvodov, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; otec vyslovil názor, že výška výživného je neprimerane vysoká a v konaní nebol preukázaný nárok na priznanie tak vysokého výživného; uviedol, že výživné je možné priznať len do výšky preukázateľných výdavkov; matka tieto výdavky nepreukázala, no súd prvej inštancie si ich aj napriek tomu nekriticky osvojil; vyživovaciu povinnosť voči deťom si vždy plnil a riadne zabezpečoval ich výchovu a životné potreby; rovnako deťom prispieval aj nad rámec výživného; výdavky na maloleté deti nezodpovedajú sume, ktorú určil súd prvej inštancie; ním navrhované výživné v sume 200,- € na maloletú H. a 100,- € na maloletého I. je pre potreby maloletých dostačujúce; výška výživného má zohľadňovať aj možnosti a schopnosti rodiča, ktorý ho má platiť; výživné dokopy v sume 400,- € otec maloletých detí nie je schopný platiť a súd prvej inštancie vychádzal iba z tvrdení matky bez ich overenia; to v akej miere sa bude každý rodič podieľať na celkových nákladoch dieťaťa určujú majetkové pomery rodiča a jeho životná úroveň; popri opatrovaní dcéry si môže matka nájsť zamestnanie, hoci aj na polovičný úväzok;

matka hodnoverným spôsobom nezdokladovala svoje príjmy; v konaní uviedla, že spolupracuje s jeho účtovníkom, čo však nerobí zadarmo, no oficiálne takýto príjem nepriznala; súd prvej inštancie vychádzal pri zisťovaní jeho príjmov z daňového priznania za obdobie roku 2019, kedy mal príjmy najmä zo zahraničia; v priebehu konania nebol vyzvaný na predloženie relevantných daňových výdavkov a pred súdom prvej inštancie uviedol iba základné a nie všetky výdavky, ktoré vykazuje v rámci podnikateľskej činnosti ako telefón, účtovné služby a iné; otec mal za to, že súd prvej inštancie náležite nezistil skutkový stav veci; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v zmysle § 388 C.s.p. zmenil a zaviazal ho na platenie výživného na maloletého I. v sume 100,- € mesačne a na maloletú H. v sume 200,- € mesačne alebo aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.4 Kolízny opatrovník vo vyjadrení zo dňa 28.04.2021 (č.l. 131 spisu) k odvolaniu matky uviedol, že ho berie na vedomie a ak bude mať odvolací súd za preukázané, že v rozsudku súdu prvej inštancie nastali pochybenia týkajúce sa výšky výživného, odporúča rozhodnúť tak, aby to bolo v záujme maloletých detí.

2.5 Otec vo vyjadrení zo dňa 30.04.2021 (č.l. 135-136 spisu) k odvolaniu matky uviedol, že matka okrem jej záväzku k záložni neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by nebola prezentovala už v konaní pred súdom prvej inštancie; poukázal na to, že po odsťahovaní sa zo spoločnej domácnosti v nej nechal celý ich nadobudnutý majetok; matka sa ho snaží vykresliť v negatívnom zmysle, no tieto jej tvrdenia sú vo vzťahu k výživnému irelevantné; výživné, ktoré matka požaduje je neprimerané; vyživovaciu povinnosť si vždy plnil a riadne zabezpečoval výchovu maloletých detí; deťom pravidelne prispieval aj nad rámec výživného na rôzne jednorazové výdavky; poukázal na to, že matka v odvolaní zopakovala výdavky, ktoré uvádzala už v konaní pred súdom prvej inštancie a dodal, že auto zn. Volvo V40 matka stále užíva; opätovne skonštatoval, že matka svoje príjmy hodnoverným spôsobom nezdokladovala, popri opatrovaní dcéry si môže nájsť zamestnanie na polovičný úväzok, súčasne spolupracuje s jeho účtovníkom a vyhotovovanie faktúr a iné činnosti nerobí zadarmo; na záver uviedol, že odvolanie matky nie je dôvodné.

2.6 Matka vo vyjadrení zo dňa 07.05.2021 (č.l. 137-143 spisu) k odvolaniu otca uviedla, že predkladá všetky svoje výdavky na maloleté deti a to počnúc septembrom 2020; otec maloletých svoje skutočné výdavky nepreukázal; zdravotný stav maloletej H. matke neumožňuje pracovať; denne ju vodi do školy, pretože je nevládajúca a nezodpovedná; žiadny zamestnávateľ by ju nezamestnal na menej ako polovičný úväzok; zdravotný stav dcéry jej neumožňuje zvýšiť si príjem; s nástupom maloletej do školy v Banskej Bystrici sa jej zvýšila výdavky na prepravu v sume 200,- € na mesiac; poukázala na ďalšie svoje výdavky na maloletú a to poplatok za obuv 16,80 € a lieky a výživové doplnky v sume 22,77 €; otec maloletých jej vrátil značky od auta, ale musela mu vrátiť poplatok za poisťku v sume 35,- €, ktorú platil on; krivo ju obvinil, že má ďalší príjem aj keď to nie je pravda; prístup k faktúram otca mala z dôvodu, že tento ju poprosil, aby mu ich vystavovala; raz ročne išla odnieť tieto doklady účtovníkovi; účtovné služby otcovi maloletých riešila ona, no on si to nikdy nevážil; celá starostlivosť okolo maloletých detí (úlohy, škola, doktori a iné záležitosti) je prenechaná iba na ňu; otec o maloleté deti nejaví žiadny záujem, netrávi s nimi voľný čas; životná úroveň otca nie je zlá, zarába na dnešné pomery na strednom Slovensku ako živnostník slušne; opätovne poukázala na to, že uhrádza dlžoby v záložni; koncom mája 2021 je s maloletou objednaná k doktorke, kde bude platiť 150,- € za vyšetrenie; s maloletým Marekom je objednaná koncom júna 2021 k čeľustnej zubárke a strojček ho vyjde 1.000,- €; na záver uviedla, že s odvolaním otca maloletých vôbec nesúhlasí.

2.7 Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca zo dňa 13.05.2021 (č.l. 162 spisu) uviedol, že jeho odvolanie berie na vedomie a ak bude mať odvolací súd preukázané, že v rozsudku súdu prvej inštancie nastali, čo sa týka výšky výživného pochybenia, odporúča rozhodnúť vo veci tak, aby to bolo v záujme maloletých detí, ich odôvodnených potrieb a zárobkových možností a schopností otca.

2.8 Dňa 07.06.2021 podala matka k odvolaniu otca ďalšie vyjadrenie (č.l. 165 spisu), v ktorom zopakovala svoju argumentáciu z predošlých podaní a doplnila, že v prílohe prikladá doklady o úhrade za vyšetrenia maloletej Bianky v sume 150,- € a 50,- €; deťom objednala nové postele s tým, že výška úhrady bude 304,50 €.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.).

3.1 V prejednávanej veci nevykonal odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutočným stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní matky a otca maloletých detí podľa § 34 C.s.p. preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. po zohľadnení, že podľa § 65 C.m.p. nie je viazaný rozsahom odvolania a podľa § 66 C.m.p. nie je viazaný odvolacími dôvodmi a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o výživnom na maloleté deti (druhý výrok) a vo výroku o zameškanom výživnom na maloleté deti (tretí výrok) podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.4 Pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podaných odvolaniach bol postačujúci skutkový (skutočný) stav veci, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podaných odvolaniach tak nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.); odvolací súd preskúmal všetky odvolacie námietky matky a otca ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k výrokom napadnutého rozsudku o určení výživného a zameškaného výživného, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v celom rozsahu poukazuje; preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil; odvolací súd nezistil dôvody na odlišné rozhodnutie vo veci a stotožňuje sa so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky na určenie výživného na maloletú H. v sume 250,- € mesačne a na maloletého I. v sume 150,- € mesačne; odvolacie námietky matky a otca ani ostatný obsah spisu neboli podkladom pre privedenie zmeny napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, nakoľko ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci; odvolací súd nezistil ani žiadne vady konania pred súdom prvej inštancie, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 C.m.p.).

4.5 Odvolací súd považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o výživnom na maloleté deti (druhý výrok) a vo výroku o zameškanom výživnom na maloleté deti (tretí výrok) za vecne správny, zodpovedajúci zistenému skutočnému stavu veci a správne právne posúdeniu veci (§ 387 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.); plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť; výživou dieťaťa sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb pre jeho všestranný telesný a duševný vývoj, teda nielen zabezpečovanie odôvodnených hmotných potrieb dieťaťa (napr. jedlo, oblečenie, obuv), ale aj potrieb, ktoré sú dôležité pre jeho výchovu a všestranný vývoj (napr. vzdelávanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby a podobne); konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane oprávneného, jednak na strane povinného a určuje sa individuálne v každom jednotlivom prípade; podľa súdnej praxe „určenie výšky výživného je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach, pretože kritériá na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti (napr. schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, ako aj odôvodnené potreby dieťaťa a ďalšie) sú rozdielne v každej veci a odlišujú sa od prípadu k prípadu, preto každé jedno rozhodnutie o výživnom na dieťa (aj plnoleté) je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre

iné prípady“ (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/148/2019 zo dňa 25.09.2019); pri určení konkrétneho rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine) ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (§ 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine); schopnosti a možnosti rodičov súd zohľadňuje podľa všetkých relevantných hľadísk, najmä z hľadiska ich veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možností ich uplatnenia a podobne; pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada aj na to, ktorý z rodičov sa o dieťa osobne stará a uspokojuje jeho potrebu bývania; základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na dieťa, ktoré predstavujú všetky náklady potrebné na uspokojenie jeho potrieb; musí sa urobiť reálne tak, aby vystihovalo potreby dieťaťa ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods. 1 C.s.p.); výška mesačných nákladov na dieťa má predstavovať vyčíslenie všetkých pravidelných aj nepravidelných platieb na dieťa, aby bola jednoznačne určiteľná; ani určenie výšky výživného na spotrebné náklady dieťaťa však nie je bezhraničné; po stanovení konkrétnej výšky priemerných mesačných nákladov na dieťa môže súd pristúpiť k druhému kroku, ktorým je určenie miery, ktorou sa na stanovených mesačných nákladoch bude podieľať každý z rodičov, ktorá nemusí byť totožná; vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich primárnou povinnosťou a z tohto dôvodu má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy jeho výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine).

4.6 Podľa zisteného skutočného stavu veci pochádzajú maloleté deti z partnerského vzťahu otca a matky, pričom v predmetnom konaní sa upravuje výkon rodičovských práv a povinností k maloletým deťom (výrok rozsudku o zverení maloletých do osobnej starostlivosti matky už nadobudol právoplatnosť); rodičia maloletých detí nežijú v súčasnosti v spoločnej domácnosti, pričom maloleté deti žijú v domácnosti s matkou, ktorá sa o ne osobne stará; súd prvej inštancie zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, preto správne rozhodoval o vyživovacej povinnosti k maloletým deťom zo strany otca; vyživovacia povinnosť rodičov k maloletým deťom stále trvá, pretože tieto nie sú vzhľadom na svoj vek schopné samé sa živiť; maloletá H. má zdravotné znevýhodnenie, je mentálne zaostalá s tým, že jej bola diagnostikovaná stredne ťažká forma a k tomu má pridružené aj ďalšie zdravotné problémy; obe maloleté deti nastupujú v tomto roku do 1. ročníka na strednej škole, pričom maloletá H. bude zo Zvolena dochádzať do Banskej Bystrice; matka ani otec nemajú okrem maloletých detí žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť; matka býva s maloletými deťmi v nájme, vo vlastníctve nemá žiadnu nehnuteľnosť; má mesačný príjem v podobe opatrovateľského príspevku na Bianku v sume 576,74 € mesačne a prídavkov na obidve deti v sume 51,- €, t.j. spolu 627,74 €, a jej mesačné výdavky sú v sume 500,- € na bývanie (nájom), v ktorej sú zahrnuté energie, voda, plyn, a internet; strava pre tri osoby predstavuje približne 280,- €; poistenie v sume 30,- €, výdavok na telefón pre matku aj maloleté deti 30,- €, splátka bankrotu 14,- €; ďalej má výdavky na poistenie auta (35,- € štvrťročne) a prezutie auta (50,- € ročne); otec deklaroval príjem v sume 1.200,- € mesačne v čistom (pracuje ako živnostník - zámočník); býva tiež v nájme, za ktorý platí 185,- € mesačne; ďalej má výdavok na pohonné hmoty 25,- € na týždeň, t.j. 100,- € mesačne, poisťku za auto 36,- € štvrťročne, t.j. 12,- € mesačne a výdavok na telefón 40,- € mesačne; výživné platí matke v sume 300,- € na mesiac; výdavky na stravu a hygienu rozpočítané nemá; odvody, ktoré mu vychádzajú v sume približne 300,- € mesačne neplatí; odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého bolo potrebné za základné výdavky maloletých detí považovať sumu približne 300,- € mesačne na každé dieťa bez zohľadnenia ojedinelých výdavkov [166,66 € (500,- €/3 osoby v domácnosti) mesačne na bývanie na každé maloleté dieťa; 93,33 € (280,- €/3 osoby v domácnosti) mesačne na stravu každému maloletému dieťaťu; 10,- € (30,- €/3 osoby v domácnosti) mesačne na drogériu každému a 30,- € mesačne na oblečenie pre každé maloleté dieťa]; pri maloletej Bianke je ďalej potrebné zahrnúť do jej výdavkov aj pohonné hmoty v súvislosti s vozením maloletej do školy v sume 30,- € mesačne, náplň do tlačiarne v súvislosti so školou v sume 10,50 € mesačne (21,- € za 2 mesiace), výmena rámu okuliarov v sume 3,54 € mesačne (raz za 2 roky 70,- € až 100,- €, t.j. priemer 85/24 mesiacov); výmena skiel v okuliaroch 3,16 € mesačne (38,- € ročne / 12 mesiacov), výmena ortopedických vložiek 0,58 € za mesiac (3,50 € polročne / 6 mesiacov), platby na lieky 16,- € až 18,- € štvrťročne, t.j. 5,66 € mesačne; odôvodnené výdavky na maloletú H. tak predstavujú sumu minimálne 353,44 €; matke z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu maloletej H. vznikajú aj ďalšie výdavky v súvislosti s návštevami odborných lekárov a prepravou maloletej, čo súd prvej inštancie pri určení výšky výživného taktiež zohľadnil; rovnako súd prvej inštancie správne zohľadnil aj skutočnosť, že matka sa o maloleté deti osobne stará, najmä o maloletú H., ktorá potrebuje z dôvodu jej nepriaznivého stavu celodennú starostlivosť, a preto plní vyživovaciu povinnosť k nej v prevažnej miere osobnou starostlivosťou a má sa podieľať na jej nákladoch v menšej miere; výživné

zo strany otca v sume 250,- € mesačne na maloletú H. a v sume 150,- € mesačne na maloletého I. aj podľa názoru odvolacieho súdu postačuje na pokrytie všetkých základných potrieb maloletých; s ohľadom na odvolacie námietky otca, že súd prvej inštancie si iba nekriticky osvojil tvrdenia matky o výške jej výdavkov, ktoré však nepreukázala, odvolací súd uvádza, že otec počas konania pred súdom prvej inštancie výdavky matky na maloleté deti nerozporoval (ani v odvolacom konaní nevytkol, ktoré výdavky považuje za neopodstatnené) a súd prvej inštancie pritom rovnako vychádzal z tvrdených výdavkov otca, ktoré nepreukazoval žiadnymi dokladmi; súd prvej inštancie vychádzal zo základných potrieb maloletých detí, ktoré majú na stravu, bývanie, oblečenie a hygienu a pri maloletej H. zohľadňoval aj jej výdavky súvisiace s nepriaznivým zdravotným stavom; pokiaľ otec maloletých detí v odvolaní uvádza, že súd prvej inštancie vychádzal nesprávne z jeho daňového priznania z roku 2019 a nevyzval ho na predloženie relevantných daňových výdavkov, odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie vychádzal nielen z listinných dokladov doložených v spise (kde sú okrem daňového priznania z roku 2019 priložené aj faktúry za rok 2020), ale aj z vyjadrení účastníkov konania, keď sám otec na pojednávaní konanom dňa 11.03.2021 uviedol, že zarába priemerne mesačne v čistom 1.200,- €; rovnaký príjem (1.200,- € mesačne v čistom) uviedol otec maloletých detí aj pri telefonickom šetrení zo strany kolízneho opatrovníka a tento príjem otca potom súd prvej inštancie zobral do úvahy; odvolací súd sa nestotožnil ani s odvolacou námietkou otca o tom, že matka hodnoverne nezdokladovala jej príjmy, keď tieto mal súd prvej inštancie preukázané z odpovede Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš (č.l. 67 spisu) a aj z lustrácie v G. poisťovni (č.l. XX spisu); vzhľadom na odvolaciu argumentáciu matky sa však odvolací súd nestotožňuje s určením výživného v takom rozsahu ako to požaduje matka maloletých detí (300,- € mesačne na maloletú H. a 200,- € mesačne na maloletého I.); oprávnené výdavky maloletého I. predstavujú sumu približne 300,- € a oprávnené výdavky maloletej H. sumu 353,44 € (ku ktorej je ešte potrebné pripočítať jednorazové výdavky maloletej súvisiace s jej zdravotným stavom ako napríklad vyšetrenia u odborných lekárov); z konania je zrejmé, že otec sa nebráni občasnému prispievaniu na maloleté deti aj nad rámec výživného, keď počas konania zakúpil maloletej H. telefón v sume 151,- € a počítač v sume 95,- € pre maloletého I. a finančne im prispel sumou 140,- € pre každého na sviatky (Mikuláš, Vianoce, narodeniny) na čo poukázala aj matka maloletých detí v odvolaní; k ďalším tvrdným výdavkom matky smerujúcim do budúcnosti (postele, cestovné do školy v Banskej Bystrici, strojček na zuby) odvolací uvádza, že výživné sa určuje podľa stavu, ktorý je daný v čase rozhodovania súdu o tomto nároku a teda rozhodujúci je aktuálne zistený skutočný stav vecí; vzhľadom na vyššie uvedené považuje odvolací súd stanovené výživné v sume 250,- € mesačne na maloletú H. a v sume 150,- € mesačne na maloletého I. za dostačujúce na úhradu všetkých výdavkov nevyhnutných pre zabezpečenie základných potrieb maloletých, ktoré je súčasne primerané schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca aj matky maloletých detí; na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o určení výživného na maloleté deti (druhý výrok) ako vecne správny potvrdil.

4.7 Odvolací súd sa stotožnil aj s napadnutým výrokom rozsudku súdu prvej inštancie o zameškanom výživnom za obdobie od 01.10.2020 do 28.02.2021 (tretí výrok), v ktorom súd prvej inštancie dospel k správne výpočtu zameškaného výživného na obidve maloleté deti; súd prvej inštancie pri výpočte zameškaného výživného za mesiac október 2020 zahrnul do tohto výpočtu vecné plnenia otca pre maloleté deti (počítač v sume 95,- € pre I. a mobilný telefón v sume 151,- € pre H.) a finančné plnenia otca dokopy každému dieťaťu v sume 140,- €, ktoré pokryli výživné v sume 300,- € (200,- € pre maloletú H. a 100,- € pre maloletého I.) za tento mesiac (výživné v sume 300,- € mesačne začal otec platiť od novembra 2020) a zameškané výživné za mesiac október 2020 potom dôvodne zohľadnil len v sume 50,- € na každé maloleté dieťa; na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o zameškanom výživnom na maloleté deti (tretí výrok) ako vecne správny potvrdil.

5. Podstatné vyjadrenia účastníkov konania prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p. a § 2 ods. 1 a 2 C.m.p.).

5.1 V prejednávanej veci odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia účastníkov, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia účastníkov konania uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p. a § 2 ods. 1 a 2 C.m.p.).

6.1 Matka podané odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci; otec podané odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; nakoľko súd prvej inštancie dospel k záveru o výživnom (a zameškanom výživnom) na základe riadne vykonaného dokazovania a zisteného skutočného stavu veci, ktorý súčasne správne právne posúdil, pričom inú vadu konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci odvolací súd nezistil, nepovažoval odvolací súd odvolacie námietky matky ani otca vo vzťahu k výrokom o výživnom a o zameškanom výživnom za dôvodné (body 4.6 a 4.7 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o výživnom na maloleté deti (druhý výrok) a v závislom výroku o zameškanom výživnom na maloleté deti (tretí výrok) ako vecne správny potvrdil.

8. Podľa § 57 C.m.p., o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh; návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania zo strany účastníkov konania nebol podaný, preto z dôvodu absencie návrhu na rozhodnutie o trovách konania odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania nerozhodoval.

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku). V prípade rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloleté dieťa, styk s maloletým dieťaťom alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému dieťaťu alebo rozhodnutia o návrat maloletého dieťaťa do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní (§ 370 ods. 1 a 2 C.m.p.), ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 C.m.p.); súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.); výkon dobrovoľne nesplnenej povinnosti uloženej neodkladným opatrením nariadi súd vždy aj bez návrhu (§ 376 ods. 3 C.m.p.); ak po nariadení výkonu

rozhodnutia povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.).